

- 722 Israel (pohjoinen kuningaskunta) pakkosiirtoon Assuriin.
- 586 Juuda (eteläinen kuningaskunta) pakkosiirtoon Baabeliin.
- 538 Meedialais-persialainen Kyyros (Koores) valloitti Baabelin ja tästä alkoi persialaisaika.
- 539 Kyyros antoi määräyksen Jerusalemin pyhäkön rakentamisesta.
- 520 Pyhäkön perustus laskettiin Jerusalemissa.
- 515 23. Adar-kuuta Jerusalemin uusi pyhäkkö valmistui.
- 445 Nehemia lähti Susasta Jerusalemiin rakentamaan kaupungin muureja.
- 333 Kreikkalainen Aleksanteri Suuri valloitti Persian valtakunnan.
- 323 Aleksanteri Suuri kuoli Baabelissa, josta hänen ruumiinsa vietiin ja haudattiin Egyptin Aleksandriaan.
- 301 Egyptin kreikkalainen kuningas Ptolemaios I valloitti Juudean alueen vuosisadaksi.
- 282 Ptolemaios II perusti Jordaniaan Ammanin läheisyyteen Tobiadien kreikkalaisen siirtokunnan. Tästä alkoi Juudean ja Jerusalemin pitkään kestänyt hellenistinen kausi.
- 200 Syyrian Seleukidi-hallitsija Antiokus III valloitti Jerusalemin ja asetti ylipapiksi Simon II:n, joka sai kaupungin hallittavakseen. Tästä alkoi juutalaisten "autonomia" Juudeassa. Kirjanoppinut Ben Sira perusti ensimmäisen ješivan Jerusalemiin ja aloitti juutalaisten kouluttamisen Tooran pohjalta, näin sai alkunsa ješivalaitos ja "rabbiininen juutalaisuus".
- 192 Antiokus III kärsi tappion roomalaisia vastaan ja joutui raskaan verotaakan alle. Hänen seuraajansa Seleukus IV käski Heliodorusta tuomaan Jerusalemin pyhäkön rahaston itselleen, mutta kun Heliodorus meni pyhäkköön, hän näki oman todistuksensa mukaan "juutalaisten Jumalan" ja pelästyi, näin pyhäkön varat säästyivät. Tästä syystä diasporassa asuvat juutalaiset alkoivat rukoillessaan kääntymään Jerusalemin pyhäkköä kohti.
- 180 Jason (Joosua) lahjoi Seleukuksen ja sai tältä ylipappeuden, virassa oleva ylipappi Onanias murhattiin. Jasonille Toora tärkeämpää oli säilyttää asemansa. Kuningas Seleukus IV:n murhasi hänen oma poikansa Antiokus Epifanes. Jason lahjoi uuden kuninkaan, joka muutti Jerusalemin Juudean Antiokiaksi; näin Juudan Toora-valtiosta tuli kreikkalainen polis (autonominen kaupunkivaltio). Hellenisaatio (kreikkalaistaminen) jatkui täydellä teholla: kaupunkiin perustettiin pyhäkön lähelle gymnasia, jossa koukutettiin urheilijoita. Myös leeviläiset ja papit olivat innokkaita kreikkalaisen kulttuurin kannattajia. Ympärileikkaus tehtiin niin löysäksi, että he saattoivat venyttää esinahkansa ja näyttää pakanoilta urheillessaan alasti heidän kanssaan (ks. 1.Makk 1:15).
- 173 Antiokus Epifanes vieraili Jerusalemissa kansan hurratessa kaduilla.
- 172 Jason lähetti Menelauksen viemään lupaamaansa rahaa Antiokukselle, mutta tämä lahjoi kuninkaan tekemään itsestään ylipapin ja onnistui siinä. Jason pakeni Ammaniin Tobiadien luo. Kansa ei täysin hyväksynyt Menelausta ylipappina, koska tämä ei ollut Saadokin jälkeläinen, vaikka olikin ylipapillista sukua. Hellenisaatio jatkui voimakkaana.

170 Jason kuoli huhun, jonka mukaan Antiokus Epifanes kuoli Egyptissä taistellessaan roomalaisia vastaan. Jason lähti takaisin Jerusalemiin ja ajoi Menelauksen ja Antiokuksen kannattajat puolustuslinnoitukseen. Mutta Antiokus olikin elossa ja Jason joutui pakenemaan uudelleen. Hurjistunut Antiokus Epifanes häpäisi ja saastutti pyhäkön ryöstäen sen esineet. Antiokuksen syyrialaiset joukot jäivät Jerusalemiin ja Menelaus sai hallita kaupunkia.

171 Eräänä sapattina Antiokus Epifanes revitytti Jerusalemin muurit ja rakennutti temppeelialueen lähelle kreikkalaisen kaupunginosan, Akran, jossa alettiin palvoa pakanallisia epäjumalia. Antiokus Epifanes pani toimeen juutalaisten vainot kieltäen kaikki juutalaiset tavat (niin juhlat kuin ympärileikkauksenkin) ja teki pyhäköstä Zeuksen temppelein.

167 25. Kislev-kuuta Seleukidit (siis Antiokuksen syyrialaiset joukot) pystyttivät temppeeliin "hävityksen kauhistuksen" (epäjumalan patsas). Hasmonealainen ylipapilliseen sukuun kuuluva Mattatias muutti Jerusalemissa viiden poikansa kanssa vuorille.

166 Mattatias kuoli ja hänen poikansa Juuda Makkabeus valloitti Jerusalemin takaisin juutalaisille karkoittaen sieltä Antiokuksen kannattajat.

164 25. Kislev-kuuta pyhäkkö puhdistettiin ja vihittiin uudelleen käyttöön Juudan käskystä. Tästä tulee 8-päiväinen pyhäkön uudelleen vihkimisen juhla (Hanukka): Kislev 25 - Tevet 2. Pyhäkön menora paloi 8 päivää pienellä määrällä pyhää öljyä, jota ei oltu saastutettu.

161 Juuda Makkabeus teki liiton roomalaisten kanssa.

152 Seleukidit tekivät Joonatanista, Juudan veljestä, Jerusalemin kuvernöörin ja lopulta ylipapin lehtimajanjuhlilla samana vuonna.

143 Joonatan murhattiin ja Seleukidien kuningas Demetrius II nimitti hänen veljensä Simonin ylipapiksi. Tästä sai alkunsa ns. Hasmonealaisten kuningaskunta.

142 Simon teki lopun Jerusalemin Akran kaupunginosan Seleukidien kannattajista.

134 Johannes Hyrcanus murhasi isänsä Simonin ja laajensi kuningaskuntaansa pohjoiseen Samarian alueelle ja etelään Idumeaan. Syyrian Seleukidit heikkenivät Mesopotamian partialaisten hyökkäysten ja sisäisten valtataisteluiden vuoksi, eikä heistä ollut enää todellista uhkaa hasmonealaisille. Hellenisaatio jatkui voimakkaana ja Jerusalemin nykyisen vanhan kaupungin paikalle läntiselle kukkulalle rakennettiin uusi kreikkalainen kaupunginosa. Hasmonealaiset eivät olleet suoraan Saadokin jälkeläisiä eivätkä kaikki juutalaiset hyväksyneet heitä ylipappeina, esimerkiksi essealaiset ja fariseukset. Varsinkin fariseukset kapinoivat aika ajoin, mutta saddukeukset olivat hasmonealaisten tukijoita ja hellenisaation kannattajia, sen sijaan essealaiset siirtyivät maaseudulle ja eristäytyivät pyhäkkökeskeisestä uskonnollisesta elämästä.

105 Seuraavana hallitsi Aleksanteri Jannai, jonka toimesta eräässä kapinassa tapettiin 6000 fariseusta, jotka olivat heitelleet kuningasta ja pappeja sitruunoilla lehtimajanjuhlan seremoniassa. Toisessa kapinassa Aleksanteri Jannai ristiinnaulitsi 800 miestä tappaen näiden vaimot ja lapset heidän silmiensä edessä, mutta itse syöden ja juoden sivuvaimojensa kanssa. Aleksanteri Jannai valloitti lisää alueita hasmonealaisille ja antoi voitetuille mahdollisuuden kääntyä juutalaisiksi. Jerusalemin vanhin pystyssä oleva rakennus on Kidronin laaksossa sijaitseva Aleksanteri Jannain hauta eli Absalomon pylväk (hän sai lisänimen Absalom raakuutensa vuoksi).

67 Aleksanteri Jannai neuvoi kuolinvuoteellaan vaimoaan Salomea, että tämä antaisi vallan fariseuksille, jonka kuningatar tekikin miehensä kuoleman jälkeen. Tämä ei silti pelastanut Hasmonealaisten kuningaskuntaa tuholta. Aleksanterin pojat Hyrcanus II ja Aristobulus II taistelivat vallasta. Idumean kuvernööri Antipater kannatti Hyrcanusta.

64 Antipater ja Hyrcanus vetosivat kummatkin roomalaiseen kenraali Pompeukseen, joka

tuli Antiokiaan ja tuhosi Seleukidien dynastian. Aristobulus linnoittautui Jerusalemin pyhäkköön. Hyrcanus ja Antipater linnoittautuivat yläkaupunkiin. Kun Pompeus tuli Jerusalemiin, hän asettui hasmonealaisten palatsiin.

63 Aristobulus kesti pyhäkössä piiritystä 3 kuukautta ja leeviläiset papit jatkoivat uhritoimitustaan sittenkin kun roomalaiset joukot tulivat sinne, mitä roomalaiset sotilaat suuresti ihmettelivät. Pompeus tappoi 12000 juutalaista, marssi pyhäkön Kaikkein pyhimpään asti ja määräsi sitten pyhäkön puhdistettavaksi. Tästä alkoi Juudean roomalais miehitys ja alue nimettiin pilkallisesti Palestiinaksi. Hyrcanus II nimitettiin ylipapiksi ja Aristobulus karkoitettiin poikansa Aleksanterin kanssa Roomaan, mutta hänen muut poikansa saivat jäädä Jerusalemiin.

49 Roomalainen Julius Caesar syrjäytti kenraali Pompeuksen ja Antipater sattui olemaan voittajan puolella. Hänet nimitettiin Juudean käskynhaltijaksi ja hänen käskettiin korjata Jerusalemin muurit. Antipaterin kahdesta pojasta tehtiin neljännysruhtinaat: Herodes sai hallittavakseen Galilean ja Fasael Juudean alueen.

44 Rooman keisari Julius Caesar murhattiin Roomassa ja tästä alkoi valtataistelu.

40 Mesopotamian partialaiset hyökkäsivät Jerusalemiin ja nimittivät hasmonealaisen prinssi Antigonuksen kaupungin hallitsijaksi. Herodes pakeni Roomaan ja sai senaatin vakuutetuksi, että pystyisi juutalaisena pitämään Juudean rauhallisena. Herodes sai myös vallan valita ylipapin, jonka virka näin muuttui poliittiseksi. Kuningas piti ylipapin pukua lukittuna linnoituksessa ja luovutti sen käytettäväksi vain suurten juhlien aikana. Tämä on se Herodes, joka hallitsi Ješuan syntymän aikaan, mutta kuoli pian sen jälkeen. Sitten alue jaettiin hänen poikiensa kesken (neljännys)ruhtinaskuntiin, jotka olivat alamaisia Rooman valtakunnalle.

± 0 Ješuan syntymä Beetlehemissä.